

isto je tako smiješno, jer Platon u cijeloj toj raspravi uopće ništa nije niti rekao niti nagovijestio o toj skrivenosti.

Aristotel dodaje: »Besmisleno je također da je disanje ulazak topline, pokazuje se, naime, suprotno.« No Platon je i rekao suprotno: »Gurnut uistinu u vatru grije se, a hladi se izlazeći.« Naime, ono što ulazi, budući da pada na sjedište vatre, bez sumnje se grije, a ono što izlazi, budući da ga hladniji zrak izvlači, hladi se – kome je to dvojbena? Isto misli Aristotel; no, premda je istog mišljenja kao i Platon, zašto ga čerupa? 5

U 6. poglavlju dodaje ovim riječima: »No ne treba držati da to nastaje zbog hranjenja, kao da se hrani dahom unutrašnje vatre.« Iz onog nastavka čini se da je govor usmjeren protiv Platona. Ali ništa takvog nije napisao. Platon je doista rekao o toj misli, koju Aristotel tumači u najbližem 8. poglavlju, ali o ovome ništa. Stoga, ako je protiv Platona zavitan taj govor, to je učinjeno pogrešno, a ako nije protiv njega, ništa od toga nije nužno da mi ovdje iznesemo. 10 15

Za sva mjesta koja je Aristotel do sada poimence pobijao iz *Timeja* – pokazali smo da su bila pobijana krivo i zlonamjerno i protiv jasne Platonove misli. 20

Drugo mjesto iz *Fedona* čerupa u 2. knjizi *Meteorologije*, u 2. poglavlju: »Što je uistinu u *Fedonu* napisano o rijekama i moru, nemoguće je.« No taj sofizam je bezvrijedan i djetinjast. Ono je, naime, mit, ne samo o moru i rijekama u Tartaru, nego također o zemlji, o podzemlju, o kaznama umrlih i sam ga je Platon ime- 25